

dér tror jeg, jeg ved indledningen til denne her debat skal sige, at man godt kan se spøgelse.

Og det fører mig så over til, hvad hr. også Keld Albrechtsen har været inde på: Når nu både statsministeren og hr. Jacob Buksti siger noget om EU, kan det da godt være, at vi skal diskutere § 20. Men skal vi ikke i dag slå fast – og det vil jeg godt bede hr. Buksti om – at der er intet i § 20, der ville forhindre eksempelvis en ØMU-afstemning.

Det, jeg er bange for, er selvfølgelig, at når man nu sætter det her i værk, vil det derefter blive brugt af modstanderne som et argument for at lade være med at have en afstemning eller en debat om ØMU'en, fordi vi jo nu er i gang med at ordne grundloven, og det må vi så vente på.

Altså: Er Socialdemokratiet ikke enig i, at det her ikke må blive en undskyldning for at skyde nogle nødvendige beslutninger ud i en meget fjern fremtid?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes faktisk, at starten af denne her debat er stærkt betænkelig. Det er jo, som om alle, ikke bare forslagsstillerne, men også Socialdemokratiets ordfører, har lagt sig på denne linje: Vi skal have en grundlovsændring; vi skal bare have det pakket rigtigt ind. Vi skal have engageret befolkningen og skabt en folkelig debat. Og derfor laver man et par høringer, hvor man så kan have nogle eksperter til at diskutere.

Er det slet ikke faldet nogen ind, at når der ikke er mere diskussion om grundloven rundt omkring i befolkningen, kan det være, fordi man faktisk synes, vi har en god grundlov, som på mange områder faktisk honorerer de krav, som vi har til grundloven? Kan det ikke være derfor, der ikke er demonstrationer ude på slotspladsen for at få lavet tingene om? Og er det egentlig ikke baggrunden for, at vi burde konkludere her i dag, at der netop ikke er baggrund for at påbegynde arbejdet med en grundlovsændring?

Og til hr. Jacob Buksti, som jo også er kommet på den tanke, at 150-året er en glimrende anledning til at påbegynde arbejdet med at diskutere en grundlovsændring: Hvorfor det? Det er da ikke et eller andet årstal, der skal afgøre, om vi skal diskutere en grundlovsændring. Det er da kun – hvilket statsministeren gudskelov også fik sagt i sin tale – hvis der er et sam-

fundsmæssigt påtrængende behov, vi skal diskutere det.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at hvis demonstrationer på slotspladsen skulle være afgørende for, hvad vi skulle gøre her i Tinget, kunne vi sådan set godt pakke sammen, for der er hverken demonstrationer for eller imod det ene eller det andet derude.

Men til hr. Jacob Buksti vil jeg godt sige om Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag om nedsættelse af en forfatningskommission, at jeg rent faktisk finder, at den model, som vi foreslår, og hvor regeringen efter forhandling med Folketingets partier nedsætter en forfatningskommission, faktisk rummer et vist spillerum for kreativitet i regeringen og i Folketingets partier med hensyn til i fællesskab at finde ud af, hvordan vi vil bygge hele den proces op, der eventuelt skal føre til grundlovsændringer.

Det forløb, som kunne rummes inden for vores forslag – i hvert fald som jeg ser det – indeholder da bl.a. høringer. Og at en grundlovskommission ville sidde og tale med sig selv og andre lærde, sådan som nogle frygter, kunne jo forhindres ved, at den skulle forpligte sig til at være med til at skabe en folkelig debat.

Det kan sagtens rummes inden for den kommission, som vi lægger op til fra Kristeligt Folkepartis side. Den skal ikke nødvendigvis blot være et forum for nogle lærde, som sætter sig ned og snakker med hinanden og så kommer med et eller andet produkt på et tidspunkt. Med det beslutningsforslag, vi har har fremsat, er der fuld mulighed for at tænke lidt kreativt, men formen er som sagt ikke afgørende for os. Det kan også gøres anderledes, og høringer er da ikke nogen dum idé som sådan.

Jacob Buksti (S):

Til hr. Jann Sjursen: Netop! Det er jo præcis det, der er vores pointe, og derfor spiller vi positivt ud til en diskussion om det. Den eneste betragtning, som er afgørende for os, og som er grundlaget for hele vores holdning – og det er derfor, jeg slet ikke kan forstå hr. Thulesen Dahls indlæg, så enten må hr. Thulesen Dahl ikke have været her under min ordførertale, eller også har han altså en eller anden høre mekanisme, som i hvert fald ikke findes i de lægevidenskabelige ordbøger – er, at vi ikke vil starte med at drage konklusionen.